

Abstrakt

Cílem této diplomové práce je zjistit postoje sociálních pracovníků, kteří pracují s dětmi jakožto cílovou skupinou, k Montessori přístupu. Práce se zabývá tím, co sociální pracovníci o tomto přístupu vědí, co si o něm myslí a zda vidí prostor pro jeho využití ve své odborné praxi.

V teoretických východiscích práce jsou představeny 3 základní témata: sociální práce, Montessori přístup a postoje. Část o sociální práci se věnuje definování sociální práce a profese sociálního pracovníka, včetně legislativního rámce, dále se zabývá specifikací sociální práce s dětmi a představení institucí, kde je možné s dětmi v rámci této profese pracovat (např. OSPOD, nízkoprahová zařízení pro děti a mládež, dětská krizová centra aj.). Část o Montessori se věnuje této metodě a základním pilířům, na kterých stojí. Dílčí kapitola je věnována také zakladatelce Marii Montessori a vzniku samotné metody. Poslední teoretická oblast popisuje postoje, jejich klasifikaci a zodpovídá otázky, jak se postoje utváří, k čemu jsou dobré, co vede k jejich změně a jak se dají měřit.

V empirické části je zpracován výzkum, během kterého bylo zrealizováno 7 polostrukturovaných rozhovorů se sociálními pracovníky, kteří ve své odborné praxi pracují s dětskou klientelou jakožto cílovou skupinou. Při analýze rozhovorů byla použita metoda IPA. Z analýzy rozhovorů vyvstala 3 hlavní témata: Montessori přístup v rámci sociální práce, respektující přístup a aplikovatelnost. Respondenti popisovali své postoje k Montessori přístupu z hlediska kognice, emocí a aplikace přístupu do praxe. Všichni respondenti se shodli na nedostatku informací o Montessori metodě. Možné využití tohoto přístupu v sociální práci nevyklučují, avšak jeho aplikovatelnost vidí různě, v souvislosti s konkrétními oblastmi a institucemi. Samotné postoje se u jednotlivých respondentů liší i na základě jejich osobních zkušeností s touto metodou. Z výzkumu vyplynulo, že sociální pracovníci vnímají Montessori metodu jako metodu pedagogickou a aplikovatelnost v sociální práci vidí spíše v zařízeních, kde je více prostoru se klientovi individuálně věnovat (nízkoprahová a terapeutická zařízení). Všichni respondenti se však shodli, že respektující přístup, se kterým Montessori pracuje, se neodmyslitelně váže k práci sociálního pracovníka, kdy je nezbytné ke každému klientovi přistupovat individuálně.